

[Dahlgaard.]

få realkreditsystemet til at virke mere stabiliserende både på byggerytme og på obligationskurser. Det er sikkert ganske betydelige forandringer, der skal ske, og så sker jo overvejelserne om indekslåneordningen i økonomiministerens regie.

Økonomiministeren gav udtryk for, at forslag om økonomisk demokrati ville virke ødelæggende for erhvervslivets optimisme. Jeg tror, at denne måde at udtrykke sig på måske kan være rigtig, hvis man med den tager sigte på den særlige udformning af økonomisk demokrati i erhvervslivet, som socialdemokratiet har stillet forslag om, og som vi må formode at det forslag, der skal arbejdes med senere her i folketingssamlingen, også vil ligne. Økonomisk demokrati er imidlertid et problem, som vi må have fat på før eller senere. Jeg vil appellere til, at socialdemokratiet ikke fastholder sin hidtidige udformning af økonomisk demokrati på en sådan måde, at en kommende vinters forhandling om dette skal føre til, at vi alle sammen fortsat bliver i vore skyttegrave. Spørgsmålet skal jo løses før eller senere, ikke i form af snuptagsløsninger. Jeg tror ikke på snuptagsløsninger på et felt, der er så kompliceret som det, der her er tale om. Og slet ikke med en tidsramme, der har noget som helst med overenskomstforhandlingerne at gøre. Men jeg tror på, at hvis vi i et bredere politisk samarbejde, der ikke nødvendigvis behøver at være så bredt, at det også kommer til at omfatte partier, der af hjertet er modstandere af økonomisk demokrati, men trods alt alligevel i et bredere politisk samarbejde kan dyrke disse ting, ja, så skulle det vel netop være en samarbejdsopgave. Al den stund økonomisk demokrati er noget, vi vil gennemføre for at få løntagere og virksomhedsledere i erhvervslivet til at samarbejde, så skulle vi også gerne selv kunne gøre det.

Der er fremsat 2 dagsordensforslag. Der er fremsat motiveret dagsorden af socialistisk folkeparti. Den vil det radikale venstre stemme imod.

Der er også fremsat et meget langt dagsordensforslag af socialdemokratiet. Dette dagsordensforslag indeholder mange ting, som mit parti er sympatisk indstillet over for. Jeg gav også under mit første indlæg her i salen udtryk for, at der var mange af

disse forslag, vi gerne vil indgå i en drøftelse af. Dagsordensforslaget indeholder også punkter, som er stridende mod den aftale, som det radikale venstre er indgået i sammen med andre partier her i salen, og derfor kan vi naturligvis ikke tilslutte os disse punkter. Dagsordensforslaget har efter vor opfattelse mere karakter af en facitliste på nogle regnestykker, som man endnu ikke har gjort sig ulejligheden at regne ud, og ud fra dette synspunkt vil jeg henstille, at vi her i folketinget ikke ordner den sag i aften, men bruger den folketingssamling, som vi nu engang har, til at se, hvad sagerne egentlig drejer sig om.

Haunstrup Clemmensen (KF):

Jeg gjorde i slutningen af mit første indlæg nogle bemærkninger vedrørende dagsordner. De bemærkninger fastholder vi. Vi mener ikke, denne debat bør udvikle sig til en større form for dagsordensatletik. Jeg vil derfor gerne straks sige, at vi ikke kan medvirke til fremme af nogen af de to dagsordner, men vil opfordre til at stemme imod dem.

Jeg vil gerne tro, at det sikkert er smukke motiver, der ligger til grund for begge dagsordner, men den af socialistisk folkeparti foreslåede er efter vor mening så upræcis og så ubestemt i sit ordvalg, at vi allerede af den grund må gå imod.

Vedrørende den af hr. Erling Dinesen på socialdemokratiets vegne foreslåede dagsorden vil jeg gerne sige, at vi tror, det er en uskik, hvis ligesom udgaver af forkortede partiprogrammer skal formuleres i dagsordensforslag. Ligesom hr. Dahlgaard havde lejlighed til at sige det for et øjeblik siden, er der punkter her, som vi har sympati for, og andre punkter, hvor sympatien kan være på et meget lille sted, men vi advarer mod, at man ligesom gammeldags lokalredaktører arbejder efter linjebetalingsystemet og derfor gør det så bredt, som det overhovedet er teknisk muligt. Derfor må det være naturligt for os at gå til selve realiteterne.

Der kan være grund til at glæde sig over, at nu synes i hvert fald alle i denne sal enige om alvoren i beskæftigelsessituationen. Efter vor mening har der været for mange, der for længe har tøvet og undervurderet alvoren i situationen.